

РЕШЕНИЕ

№ 4549

гр. София, 28.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 133 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ЦВЕТЕЛИНА З. МИХАЙЛОВА

при участието на секретаря АЛБЕНА Г. МАРИНОВА
като разгледа докладваното от ЦВЕТЕЛИНА З. МИХАЙЛОВА
Административно наказателно дело № 20221110209136 по описа за 2022 година

за да се произнесе с решение, взе предвид следното:

Производството е по реда на раздел V към глава III от ЗАНН.

Образувано е след като с решение № 4695/08.07.2022 г. на АССГ по КНАХД № 0865/2021 г. е било отменено решение по НАХД № 3515/2021 г. по описа на СРС, НО, 109 състав, с което е било изменено наказателно постановление (НП) № ИП-00010 от 19.01.2021 г., издадено от председателя на Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, с което на основание чл. 173, ал. 1 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество (ЗПКОНПИ), за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 3, вр. чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ, на К. В. Ж., в качеството му на заместник-министър на Министерство на околната среда и водите, е наложено административно наказание „глоба” в размер на 2 500 лева, и делото е било върнато на СРС за разглеждане от друг съдебен състав.

Недоволен от НП е останал К. В. Ж., който го обжалва в срок. Жалбоподателят моли да се отмени обжалваното наказателно постановление, като издадено в нарушение на закона. Твърди, че неизпълнението на задължението не е виновно, тъй като от 29.05.2020 г. е бил задържан под стража до изтичане на срока, в който следвало да подаде декларацията и месеци след това до 31.12.2020 г. Задържането пречатвало възможността да събере необходимите документи, за да подаде декларацията, с което бил поставен в обективна невъзможност за това. В тази връзка отправял

двукратно молби до наблюдаващия прокурор с искане в арестното помещение да бъде допуснат нотариус, който да оформи пълномощно за снабдяване с документите, на които получил откази. Неправилен бил извода за липсата на смекчаващи отговорността обстоятелства във връзка с размера на наложената глоба от 2 500 лв. Не били изложени мотиви за размера на административното наказание, който се явявал непропорционален на тежестта на нарушението. Твърди, че не му е връчена заповед за освобождаване от длъжност и не бил запознат с датата, от която е освободен от длъжност. Алтернативно се иска намаляване на размера на наложената глоба до законоустановения минимум. Претендира деловодни разноски.

Представителят на въззиваемата страна е оспорил доводите на жалбоподателя и иска да се потвърди наказателното постановление. Претендира юрисконсултско възнаграждение и възражава срещу размера на претендираните разноски.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства, преценени поотделно и взети в тяхната съвкупност, съдът прие за установено следното от фактическа страна:

Съгласно писмо вх. № ЦУ-01-9298/11.06.2020 г. от началника на политическия кабинет на министър-председателя на Р. България според Заповед № КВ-263/01.06.2020 г. на министър-председателя на Р. България, жалбоподателят Ж. е освободен като заместник-министър на околната среда и водите, считано от 01.06.2020 г.

Жалбоподателят Ж. е бил задържан под стража за периода от 29.05.2020 г. до 31.12.2020 г., според писмо от 13.01.2021 г. по пр. пр. № 20/2020 г. от прокурор от Специализираната прокуратура.

На 04.08.2020 г. в дирекция „Публичен регистър“ на КПКОНПИ е извършена проверка на получените и вписани в регистрационните дневници декларации за имущество и интереси на лицата, които са задължени по ЗПКОНПИ да подават декларации за имущество и интереси в едномесечен срок от встъпването, съответно от освобождаването от длъжност. При проверката е установено, че жалбоподателят Ж. не е подал декларация съгласно чл. 35, ал. 1, т. 2, вр. чл. 38, ал. 1, т. 3 от ЗПКОНПИ, а именно в едномесечен срок от датата на освобождаването му от длъжност заместник-министър на околната среда и водите, считано от 01.06.2020 г., а именно до 01.07.2020 г., както и до момента на съставяне на акт за установяване на административно нарушение № ПР-402 от 10.09.2020 г. Прието е, че с изложеното е нарушена разпоредбата на чл. 38, ал. 1, т. 3 от ЗПКОНПИ, за което е съставен акт за установяване на административно нарушение № ПР-402 от 10.09.2020 г.

Приетата за установена фактическа обстановка се установява от акт за установяване на административно нарушение № ПР-402 от 10.09.2020 г., писмо вх. № ЦУ-01-9298/11.06.2020 г. от Началника на политическия кабинет на министър-председателя на Р. България, писмо от 13.01.2021 г. по пр. пр. № 20/2020 г. от прокурор от Специализираната прокуратура, постановление от

21.07.2020 г. по пр. пр. № 20/2020 г. на прокурор от СП, постановление от 06.08.2020 г. по пр. пр. № 20/2020 г. на прокурор от СП и показанията на свидетеля Х. Г. Т..

Свидетелят Т. е потвърдила, че лично е извършила проверката в регистрационните дневници за подадените декларации, при което установила, че лицето К. В. Ж., освободено от длъжност заместник-министър на 01.06.2020 г., не е подало финална декларация в законоустановения едномесечен срок, както и до съставяне на АУАН. Съдът дава вяра на показанията на свидетеля като логични и подкрепящи се от останалите събрани доказателства, в т. ч. и писмо вх. № ЦУ-01-9298/11.06.2020 г. от началника на политическия кабинет на министър-председателя на Р. България, удостоверяващо момента на освобождаване от длъжност на жалбоподателя.

При установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока на чл. 59, ал. 2 от ЗАНН от процесуално легитимирано лице и процесуално е допустима, а разгледана по същество, се явява основателна.

Актът за установяване на административно нарушение е съставен в кръга на компетенциите на актосъставителя Х. Т., определена в това качество от председателя на КПКОНПИ, съгласно Заповед № РД06-08 от 06.01.2020 г. на председателя на КПКОНПИ и на осн. чл. 177, ал. 1 от ЗПКОНПИ. Обжалваното наказателно постановление е издадено в кръга на материалната компетентност на председателя на КПКОНПИ, предвидена в същата разпоредба.

Актът за установяване на административно нарушение от 10.09.2020 г. е съставен в сроковете на чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, след като се твърди, че нарушението е извършено на 02.07.2020 г., преди изтичане на тримесечния срок от откриване на нарушителя. Обжалваното наказателно постановление е издадено в шестмесечния срок на чл. 34, ал. 3 от ЗАНН.

Актът е съставен в нарушение на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН, след като към датата на съставянето му 10.09.2020 г. жалбоподателят е бил задържан под стража, а именно намирал се е под физическия контрол на публичната власт. Поради изложеното неправилно е търсен по адресната си регистрация и неправилно е приложена посочената хипотеза за съставяне на акта. По посочения начин жалбоподателят е бил лишен от възможността да направи своите искания и възражения във връзка с процедурата по съставяне на акта, включително относно спазването на принципа за публичността при съставянето му, което нарушава съществено правото на защита. Изложеното се явява процесуално основание за отмяна на обжалваното наказателно постановление.

Сочената за нарушена разпоредба на чл. 38, ал. 1, т. 3 от ЗПКОНПИ предвижда едномесечен срок от освобождаване от длъжността за подаване на декларация за имущество и интереси. В тази връзка административно

наказващият орган е приел, че с оглед освобождаването от длъжност на жалбоподателя на 01.06.2020 г., месечният срок е изтекъл на 01.07.2020 г., съответно нарушението било извършено на 02.07.2020г., позовавайки се на писмо вх. № ЦУ-01-9298/11.06.2020 г. от началника на политическия кабинет на министър-председателя на Р. България. В същото време административно наказващият орган не се е съобразил с липсата на доказателства за вина за извършване на нарушението, тъй като според чл. 6, ал. 1 от ЗАНН, административното нарушение може да бъде само виновно извършено деяние. Не се доказва жалбоподателят да е получил заповед за освобождаването му от длъжност и на коя дата е узнал за същото обстоятелство. Поради изложеното същият не е формирал представа за края на срока, в който следва да подаде декларацията. Поради изложеното твърдяното нарушение не е съставомерно от субективна страна.

Съдът изцяло приема за основателни и възраженията, свързани с липсата на обективна възможност за изпълнение на задължението за деклариране имущество и интереси, според чл. 38, ал. 1, т. 3 от ЗПКОНПИ дори и след като научил за освобождаването му от длъжност и за съставения му акт за установяване на административно нарушение. В тази връзка с постановление от 21.07.2020 г. по пр. пр. № 20/2020 г. на прокурор от СП и постановление от 06.08.2020 г. по пр. пр. № 20/2020 г. на прокурор от СП е отказано в арестното помещение да бъде допуснат нотариус, който да завери пълномощно, което да послужи във връзка с производството пред КПКОНПИ, необходимо и с оглед справки по банкови сметки на жалбоподателя, както посочва в жалбата си. Поради изложеното до 31.12.2020 г. жалбоподателят не е имал фактическа и правна възможност да подаде въпросната декларация за имущество и интереси, далеч след връчването му на акта за установяване на административно нарушение. Вземайки предвид изложеното, съдът счита, че не би могло да се вмени във вина на жалбоподателя неизпълнението на задължението по чл. 38, ал. 1, т. 3, във вр. с чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ, поради което деянието не съставлява административно нарушение.

Изложеното от въззиваемата страна, че е могъл след освобождаването му от ареста на 31.12.2020 г. да подаде декларацията, но не го е сторил в едномесечен срок, не кореспондира с вмененото му нарушение, което се твърди, че е извършено на 02.07.2020 г.

Предвид на изложеното и с оглед широкия характер на ограниченията на правата на лицата, задържани под стража, чието правно положение е сходно с това на лишените от свобода и дори по-тежко, които ограничения са наложени от публичната власт, не би могло да се изисква от същата публична власт изпълнение на задължения чрез фактически и правни действия от задържаните лица, реализацията на които е ограничена от самата публична власт.

Поради изложеното обжалваното наказателно постановление следва да бъде отменено, като издадено в нарушение на административно

производствените правила и материалния закон.

По отношение на разноските:

Съдът отчита, че делото е разгледано и решено в едно съдебно заседание, а жалбата не е изготвена от повереник. Последният е бил упълномощен преди съдебното заседание при предходното разглеждане на делото. Съдът взема предвид и че процесуалният представител е направил голям брой добре мотивирани възражения с разнообразно естество, приети за основателни по своето същество от съда. Изложеното дава основание съдът да приеме, че разноските не са прекомерни, а и няма такова възражение от насрещната страна.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № ИП-00010 от 19.01.2021 г., издадено от председателя на Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, с което на основание чл. 173, ал. 1 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество (ЗПКОНПИ), за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 3, вр. чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ, на К. В. Ж., в качеството му на заместник-министър на Министерство на околната среда и водите, е наложено административно наказание „глоба” в размер на 2 500 лева.

ОСЪЖДА на осн. чл. 143, ал. 1 от АПК Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество да заплати на К. В. Желев сумата от 540 (петстотин и четиридесет) лева, разноски за процесуално представителство, защита и съдействие в производството.

Решението подлежи на касационно обжалване по реда на Глава XII от АПК пред Административен съд – София - град в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____